

ODVJETNIČKI URED
Nemanja Nožinić mag. iur.

Nova Gradiška, Gundulićeva 4, tel./fax: 035/359-969

Na broj: St-328/14

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU

SLAVONSKI BROD

Stečajni vjerovnik / Razlučni vjerovnik: ZRINKO MULAC iz Nove Gradiške, Ljupina kbr. 373 A, OIB 37332496455 i dr., zastupani po Odvjetniku Nemanji Nožinić, Nova Gradiška, Gundulićeva 4, OIB 05301741567

Stečajni dužnik: GP GRADING d.o.o. „u stečaju“, Cernik, Požeška 169, OIB 13868937119

Radi unovčenja imovine

Ž A L B A

Stečajnog vjerovnika / Razlučnog vjerovnika

-protiv rješenja suda, broj gornji,
od dana 14. rujna 2020. godine

3 puta

Protiv rješenja suda, broj i datum gornji, koje je ispravljeno rješenjem suda broj: St-328/14 od dana 14. rujna 2020. godine na četvrtoj stranici u izreci pod toč. I B u trećem redu tako da iza „Z“ umjesto „xxxx“ stoji „Z-1455/2012 od 27.03.2012“, stečajni vjerovnik / razlučni vjerovnik (ZRINKO MULAC, ZVONKO BRTAN, ANTO MALJIĆ, IVAN SILADI, IVAN MULAC, ROBERT MANESTAR, JOSIP SOKIĆ, KREŠIMIR MARJANOVIĆ, MARKO LOVRIĆ, IVAN GREGUS, VLADO MALJIĆ, IVICA ŠTAJDUHAR, ZORAN SUŽNJEVIĆ, MILAN STOJIC, ALEN TERZIĆ, ŽELJKO GREGUS, MILAN CINDRIĆ, MILAN SERTIĆ, ŽELJKO KNAUS, TIHOMIR BAKUNIĆ, ANTUN KATUŠIĆ) po svom punomoćniku u otvorenom zakonskom roku podnosi

ž a l b u

- zbog svih žalbenih razloga.

Stečajni vjerovnik / razlučni vjerovnik po svom punomoćniku pobija predmetno rješenje prvostupanjskog suda isključivo u pogledu toč. I B i toč. III izreke pobijanog rješenja.

Naime, pobijanim rješenjem u pobijanom dijelu sud je riješio da se u predmetnom postupku iz iznosa utržaka dobivenih prodajom suvlasničkih dijelova nekretnina etažnog vlasništva i to: 119. Etaža: 123/10000, 96. Etaža: 193/10000, 71. Etaža: 160/10000, 86. Etaža: 167/10000, 59. Etaža: 228/10000, 116. Etaža: 133/10000, 43. Etaža: 179/10000, 67. Etaža: 211/10000, 56. Etaža: 209/10000, 44. Etaža: 125/10000, 95. Etaža: 112/10000, 97. Etaža: 21/10000, 121. Etaža: 202/10000, upisanih u z.k.ul.br. 4817 k.o. Zaprešić i to kčbr. 3329/160-STAMBENA ZGRADA BR.16, 18 I 20 M. OŽEGOVIĆA I DVORIŠTE sa 3017 m2 (STAMBENA ZGRADA BR.16, 18 I 20 M. OŽEGOVIĆA sa 993 m2, DVORIŠTE sa 2024 m2), namiruju ostale tražbine i to dio tražbine s osnova razlučnog prava koje je upisano u zemljišnim knjigama temeljem zabilježbe u korist vjerovnika Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb u iznosu od 6.088.906,04 kn (toč. I B), te se nalaže FINA-i da na račun Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb uplati novčani iznos od ukupno 6.088.906,04 kn (toč. III), a kako je to sve približe opisano u izreci pobijanog rješenja, no isto rješenje suda u pobijanom dijelu nije na zakonu osnovano.

Naime, pobijano prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu nije na zakonu osnovano jer se isto temelji na bitnim povredama postupka, na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, te na nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju.

Pobijano rješenje u pobijanom dijelu se temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni odredbi Stečajnog zakona i Ovršnog zakona.

Prije svega, ističe se kako sporno rješenje suda broj: St-328/14 od dana 14. rujna 2020. godine kojim se ispravlja pobijano rješenje na četvrtoj stranici u izreci pod toč. I B u trećem redu tako da iza „Z“ umjesto „xxxx“ stoji „Z-1455/2012 od 27.03.2012“ uopće ne prestavlja grešku u pisanju kako to krivo zaključuje sud da bi se uopće moglo ispravljati pobijano rješenje pa stoga nema mjesta pozivanju na odredbe čl. 342. Zakona o parničnom postupku kako to krivo čini sud.

U tom pravcu se ukazuje kako sud pobijano rješenje u pobijanom dijelu temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni čl. 342. ZPP-a jer da se u konkretnom navodno radi o omašci, greški u pisanju, međutim isto nije točno te je isto u suprotnosti s institutom ispravljanja sudske odluke.

Dakle, bez obzira što se sud poziva na odredbu čl. 342. ZPP-a, pobijanim rješenjem nije ispravljeno pobijano rješenje suda u pobijanom dijelu od dana 14. rujna 2020. godine kako to krivo drži sud, već je prvostupanjski sud zapravo sadržajno izmijenio svoju prethodnu odluku.

Ispravak sudske odluke, u konkretnom rješenju, institut je za korekciju u tehnici pisanja, a ne za korekciju odlučivanja jer se ispravkom ne može mijenjati sadržaj izreke sudske odluke, a što je sud donošenjem spornog rješenja o ispravku upravo učinio, slijedom čega su počinjene bitne povrede odredbi parničnog postupka.

ODVJETNIČKI URED

Nemanja Nožinić mag. iur.

Nova Gradiška, Gundulićeva 4, tel./fax: 035/359-969

Narečeni čl. 342. ZPP-a na koji se neosnovano poziva prvostupanjski sud u ispravci spornog rješenja, omogućuje ispravljanje pogrešaka koje su tehničke prirode i ispravak nedostataka koji su nastali prilikom pisane redakcije rješenja, odnosno prilikom prijepisa rješenja, ali ne i mijenjanje samog rješenja kroz institut ispravljanja pogrešaka.

Naime, u pobijanom dijelu rješenja pod toč. I B) Ostale tražbine sud je naznačio da se namiruje dio tražbine s osnova razlučnog prava koje je upisano u zemljišnim knjigama temeljem zabilježbe pod oznakom Z****, iako za isto sud nije imao zakonsko uporište.

Dakle, prvostupanjski sud je u pobijanom dijelu rješenja i očito već prilikom donošenja samog rješenja predodredio da se namiruje dio tražbine temeljem zabilježbe pod Z****, no istu zabilježbu svjesno nije pravilno tj. nije uopće naznačio slijedom čega isti sud nema zakonske osnove za donošenjem sporog rješenja o navodnom ispravku kojim se isti svjesni propust suda ispravlja jer da se navodno radi o greški u pisanju.

Ta jedino je logično i životno da bi se radilo o greški ili propustu u pisanju (o čemu u konkretnom nema govora) da sud ne bi niti naznačio oznaku zabilježbe, već sud prilikom donošenja pobijanog rješenja u pobijanom dijelu sam naznačuje oznaku zabilježbe oznakom „Z“ s time da uopće ne naznačuje brojnu oznaku spisa pod kojim je ista zabilježba evidentirana već isti sud narečenu zabilježbu označuje znakovima „****“ odnosno „xxxx“ kako to stoji u pobijanom rješenju i spornoj ispravci rješenja.

Stoga se ističe kako su spornim rješenjem o ispravci, koje rješenje se također pobija jer je isto nezakonito, nije ispravljeno rješenje već je sud zapravo sadržajno izmijenio svoju prethodnu odluku (pobijano rješenje u pobijanom dijelu toč. I B), na način da je odredio - naznačio zabilježbu u prethodnom rješenju, stoga je rješenjem o ispravi rješenja odlučeno drugačije od odluke (rješenja) koja se ispravlja, a što je naprosto nedopušteno.

Uvažavajući naprijed navedeno, evidentno je da je prvostupanjski sud spornim pobijanim rješenjem o ispravci rješenja u bitnome sadržajno izmijenio nezakonito rješenje istog suda u pobijanom dijelu u toč. I B od dana 14. rujna 2020. godine, a što očito ne predstavlja da je isto rezultat tehničke pogreške. Prema tome, u cijelosti je neosnovano pozivanje prvostupanjskog suda da isti greškom nije naznačio zabilježbu u korist vjerovnika Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, a uvažavajući čl. 342. ZPP-a, pa se stoga u konkretnom ne radi o otklanjanju pogreške u rješenju kako to krivo čini sud prvog stupnja prilikom donošenja rješenja o ispravci rješenja od dana 14. rujna 2020. godine.

Dakle, u konkretnom nisu ispunjene pretpostavke za ispravak rješenja kada sud u izreci pobijanog dijela rješenja nije naznačio zabilježbu u korist narečenog vjerovnika budući je sud isto predvidio u istom dijelu pobijanog rješenja pa se stoga ne radi o pogrešci suda zbog koje bi se rješenje moglo ispraviti.

Nadalje, ističe se kako ne može niti činjenično niti pravno opstati pogrešan zaključak suda iz obrazloženja pobijanog rješenja i to da stečajni vjerovnici nemaju pravni interes za namirenje iz postignute kupoprodajne cijene jer da navodno nije realno da bi se isti vjerovnici mogli namiriti.

Isto je odista netočno, obzirom su stečajni vjerovnici aktivni sudionici predmetnog stečajnog postupka s uredno prijavljenim i priznatim tražbinama te isti nesporno imaju interes za ishod predmetnog postupka kao i što isti imaju pravo na namirenje iz unovčene imovine ukoliko isti dođu u red naplate.

U tom pravcu je pogrešna i odluka o pravnom lijeku („naputak“ kako to navodi sud) i to da protiv pobijanog rješenja pravo na žalbu imaju isključivo razlučni vjerovnici, stečajni upravitelj i ponuditelj, bez drugih sudionika postupka, dakle i stečajnih vjerovnika, a što je naprosto nedopušteno te van konteksta odredbi Stečajnog zakona.

Vezano za redosljed namirenja s osnova razlučnog prava, navodi se kako je pristup suda potpuno činjenično i pravno promašen kada isti sud iz iznosa od 6.088.906,04 kn namiruje isključivo razlučnog vjerovnika Hrvatsku poštansku banku d.d. Zagreb i to dio njegove tražbine za navedeni iznos pod obrazloženjem da isti ima prednost namirenja pred ostalim razlučnim vjerovnicima.

No prvostupanjski sud nije na pravilan način uopće uobzirio razlučna prava ostalih vjerovnika, prije svega bivših radnika poslodavca stečajnog dužnika.

S obzirom da su tražbine razlučnih vjerovnika Zrinka Mulac i dr. pravodobno prijavljene i priznate, te da iz zemljišnih knjiga proizlazi njihovo upisano razlučno pravo, to je odista nelogičan pristup suda kada isti namiruje isključivo razlučno pravo Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb.

U tom pravcu se ističe kako sud nije na pravilan način primijenio pravila Stečajnog zakona i Ovršnog zakona u smislu redosljeda namirenja razlučnih vjerovnika kada isti niti dijelom nije namirio niti jedno razlučno pravo razlučnih vjerovnika Zrinka Mulac i dr..

Prvostupanjski sud nije uopće na pravilan način tretirao niti tražbinu razlučnog vjerovnika Hrvatsku poštansku banku d.d. Zagreb te u tom pravcu obračun duga i troškovnik istog razlučnog vjerovnika u smislu nenaplaćene tražbine prema stečajnom dužniku.

Tako narečeni razlučni vjerovnik nije uopće prezentirao svoje razlučno pravo kao i iznos tražbina koje razlučni vjerovnik ima prema stečajnom dužniku zaključno na ročištu za diobu kupovnine pa je odista sporan pristup suda prilikom redosljeda namirenja i iznosa namirenja s osnova razlučnog prava u ovoj pravnoj stvari.

Stoga se ističe kako prvostupanjski sud namirenje u ovoj pravnoj stvari u odnosu na razlučnog vjerovnika, bivše radnike poslodavca stečajnog dužnika, Zrinka Mulac i dr., nije pravilno sagledavao i namirio tražbinu istih vjerovnika pa makar i razmjerno, uvažavajući odredbe OZ-a i SZ-a.

Slijedom navedenoga, ukazuje se kako pobijano rješenje u pobijanom dijelu nema uopće obrazloženje u pravcu utvrđenja činjeničnog stanja te primjene materijalnog prava, odnosno pobijano rješenje u pobijanom dijelu je bez ikakvog utvrđenja činjenica i okolnosti na temelju kojih je isti sud donio spornu odluku (toč. I B i toč. III), slijedom čega se pobijano rješenje u pobijanom dijelu ukazuje krajnje deficitarnim.

Naime, obrazloženje sudske odluke je bitan sadržaj iste, koji mora sadržavati opis činjeničnog stanja utvrđenog na osnovi ocjene dokaza, činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su predložile, na koji način i ocjenom kojih dokaza je sud utvrdio odlučne činjenice, a ako ih je utvrđivao na osnovi dokaza, dužan je navesti razloge zbog kojih je određenim dokazima povjerovao, a zbog čega druge dokaze smatra neuvjerljivim, dužan je iznijeti razloge zbog kojih je na utvrđeno činjenično stanje odlučio primijeniti određeni pravni propis, kao i razloge zbog kojih određena zakonska odredba odgovara izreci sudske odluke određenog sadržaja.

Obrazloženje sudske odluke od odlučnog je značaja i iz razloga jer pruža neophodnu osnovu za kontrolu pravilnosti sudske odluke nakon uloženog pravnog lijeka, jer drugostupanjski sud isključivo iz obrazloženja može utvrditi način i rezultate zaključivanja suda o relevantnim činjenicama, o ocjeni provedenih dokaza, te prava koje je primijenjeno, pa propusti prvostupanjskog suda kod izvođenja dokaza, radi utvrđivanja relevantnih činjenica, ne omogućuju ocjenu pravilnosti prvostupanjskog rješenja.

Zaključno, uslijed pogrešnog pravnog pristupa, sud je u cijelosti donio nezakonito rješenje u pobijanom dijelu, a u kom pravcu je sud počinio bitne procesne povrede, te je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje kao i što je posljedično pogrešno primijenio i materijalno pravo na štetu razlučnog vjerovnika kada je donio ovakvo pobijano rješenje u pobijanom dijelu.

Slijedom navedenoga, razlučni vjerovnik Zrinko Mulac i dr., po svom punomoćniku podnosi ovu žalbu, te

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu pobijano rješenje u pobijanom dijelu (toč. I B i toč. III izreke) ukine u cijelosti i preinači u smislu žalbenih navoda, odnosno podredno da isto rješenje u pobijanom dijelu (toč. I B i toč. III izreke) ukine u cijelosti i vrati pravostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Razlučni vjerovnik potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 1.562,50 kn s PDV-om!

U Novoj Gradiški, 28. rujna 2020. godine.

Razlučni vjerovnik po punomoćniku
Odvjetnik Nemanja Nožinić